

מ"ת 38983/03/22 - מדינת ישראל נגד לירן לוי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 38983-03-22 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)
תיק חיצוני: 116385/2022

בפני כבוד השופט טל ענר	מדינת ישראל
המבקשת	נגד
המשיב	לירן לוי
	ע"י עו"ד דן נתיב

החלטה

בפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים.

כתב האישום שהוגש נגד המשיב אווז שישה אישומים, כל אחד מהם מייחס לו ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה (לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977), התחזות לאחר במטרה להונות (סעיף 441 לחוק העונשין), ושימוש בכרטיסי אשראי בכוונה להונות, בנסיבות מחמירות (סעיף 40(ב)(2)+40(ג)(3) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019). העבירות בוצעו במהלך החודשים ינואר-פברואר השנה.

שיטת הפעולה של המשיב מתוארת בחלק הכללי של כתב האישום. על פי הנטען בו קיבל המשיב מידי גב' הודיה דדון (להלן: הודיה) שישה כרטיסי חיוב וביצע באמצעותם מספר רב של עסקאות לרכישת מוצרים בחנויות ובתי עסק שונים.

רוב הרכישות הן של טלפונים סלולריים ומוצרי אלקטרוניקה, אך המשיב לא בחל גם ברכישת תכשיטים, בגדים ממותגים ועוד. לאחר ביצוע הרכישות וקבלת המוצר היה המשיב מתקשר לחברת האשראי הרלוונטית, מתחזה לבעל העסק בו נעשתה הרכישה ומבקש לבטל את החיוב. הביטול גרם לכך שמסגרת האשראי בכרטיסים נותרה פנויה והדבר איפשר לחזור על הפעולה פעמים רבות (62 נכללות בכתב האישום), כך ששווי המוצרים אותם רכש המשיב הצטבר עד כדי 261,308 ₪.

כל אחד מהאישומים מרכז רכישות שבוצעו באמצעות אחד מכרטיסי החיוב של הודיה.

המשיב כופר בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה.

לטענתו כתב האישום כולו מבוסס על קונספציה שגויה של המאשימה. לשיטתו מדובר ב"מניפולציה להעלאת מסגרת אשראי", שלא גרמה לנזק כלשהו לבתי העסק או חברות האשראי. במהלך הדיון העלה ב"כ המשיב טענות כנגד הודיה מהן השתמע כי היא זו שאחראית לביצוע העבירות, אם כי בהמשך חזר בו וטען שגם הודיה לא ביצעה כל עבירה (עמ' 10 ש' 7 לפרוטוקול).

שמעתי טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה (3 קלסרים).

כאמור, המשיב לא העלה טענה ממוקדת לגבי חוליה ראייתית חסרה בנוגע לעסקה כלשהי (כגון "לא קיבלתי לידי מוצר פלוני" או "לא ביצעתי שיחת טלפון אלמונית" וכד'), אלא העלה טענות גורפות וכלליות לגבי ה"קונספציה" שבבסיס כתב האישום. על כן אבהיר בקצרה מהי אותה קונספציה ומהן הראיות להוכחתה.

האישומים כולם מנוסחים באופן זהה ומתארים דפוס פעולה שחזר על עצמו עשרות פעמים. המבנה הסכמתי של כל אחת מהעסקאות הוא כדלקמן:

קבלת הכרטיסים מהודיה לידי המשיב מוכחת לכאורה על ידי הודעותיה של הודיה וכן בעימות שנערך עם המשיב (מיום 14/3/22). הודיה מוסרת כי אכן ידעה שלמשיב ישנה גישה לכרטיסי האשראי שלה אך לא נתנה הסכמתה לעסקאות בהיקף כזה, לא ידעה על מעשיו של המשיב, שהונה גם אותה. יצוין כי הטענות נגד מהימנותה של הודיה הועלו באופן כללי ומכל מקום אין מקומן בשלב הדיוני הנוכחי.

ביצוע הרכישות על ידי המשיב מאושר על ידו בחקירתו, ומחוזק בצילומי מצלמות אבטחה מחלק מבתי העסק בהם נראה המשיב, דו"חות צפייה בסרטונים אלה, ובתפיסת חלק מהמוצרים ברשות המשיב במסגרת חיפוש.

ביטול אישורי העסקה מוכח בפלטי חברות האשראי המתעדים את סכומי הרכישה ואת מועדי העסקאות והביטולים. בנוסף בידי המבקשת הקלטות של מוקדי חברות האשראי בהן תועדו השיחות שערך המשיב תוך התחזות לאחר. **זיהוי המשיב כמשוחח באותן שיחות** מבוסס על עדותה של הודיה, וכן מזוהה קולו על ידי אחיו יוסף לוי (הודעה מיום 13/3/22) ועל ידי נתנאל בודהנה (הודעה מיום 14/3/22).

נוכח האמור לעיל מסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האמור בכתב האישום.

הדיון יימשך במועד שנקבע במעמד הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר ב' תשפ"ב, 29 מרץ 2022, בהעדר

הצדדים.

עמוד 2

